

Sygnatura akt **IV P 238/15**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

P., dnia **18 sierpnia 2015 r.**

Sąd Rejonowy w Pile Wydział IV Pracy

w następującym składzie:

Przewodniczący: **SSR Aldona Ewertowska-Kraska**

Protokolant: **sekr. Daria Romańczak**

po rozpoznaniu w dniu 11 sierpnia 2015 r. w Pile

sprawy z powództwa **M. G.**

przeciwko **Szpital (...) w P.**

o wynagrodzenie

1. Zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 5549,57 zł (pięć tysięcy pięćset czterdzieści dziewięć złotych pięćdziesiąt siedem groszy) tytułem dodatkowego wynagrodzenia za pracę w porze dziennej w niedzielę i święta oraz w porze nocnej w okresie od 1 maja 2014r. do 31 maja 2015r. wraz z ustawowymi odsetkami od kwot:

- 380,88 zł (trzysta osiemdziesiąt złotych osiemdziesiąt osiem groszy) od dnia 11.06.2014 r. do dnia zapłaty,

- 482,45 zł (czteryście osiemdziesiąt dwa złote czterdzieści pięć groszy) od dnia 11.07.2014 r. do dnia zapłaty,

- 132,48 zł (sto trzydzieści dwa złote czterdzieści osiem groszy) od dnia 11.08.2014 r. do dnia zapłaty,

- 584,02 zł (pięćset osiemdziesiąt cztery złote dwa grosze) od dnia 11.09.2014 r. do dnia zapłaty,

- 277,00 zł (dwieście siedemdziesiąt siedem złotych) od dnia 11.10.2014 r. do dnia zapłaty,

- 402,96 zł (czteryście dwa złote dziewięćdziesiąt sześć groszy) od dnia 11.11.2014 r. do dnia zapłaty,

- 677,13 zł (sześćset siedemdziesiąt siedem złotych trzynaście groszy) od dnia 11.12.2014 r. do dnia zapłaty,

- 314,38 zł (trzysta czternaście złotych trzydzieści osiem groszy) od dnia 11.01.2015 r. do dnia zapłaty,

- 533,24 zł (pięćset trzydzieści trzy złote dwadzieścia cztery grosze) od dnia 11.02.2015 r. do dnia zapłaty,

- 457,06 zł (czteryście pięćdziesiąt siedem złotych sześć groszy) od dnia 11.03.2015 r. do dnia zapłaty,

- 438,59 zł (czteryście trzydzieści osiem złotych pięćdziesiąt dziewięć groszy) od dnia 11.04.2015 r. do dnia zapłaty,

- 386,93 zł (trzysta osiemdziesiąt sześć złotych dziewięćdziesiąt trzy grosze) od dnia 11.05.2015 r. do dnia zapłaty,

- 482,45 zł (czteryście osiemdziesiąt dwa złote czterdzieści pięć groszy) od dnia 11.06.2015 r. do dnia zapłaty.

2. Nakazuje ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Pile kwotę 278 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu od której powódka była zwolniona z mocy ustawy.

3. Wyrokowi w pktcie 1 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności co do kwoty 2.257, 13 zł.

(-) SSR Aldona Ewertowska – Kraska

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 3 lipca 2015 roku powódka M. G., reprezentowana przez pełnomocnika będącego przedstawicielem Regionu W. (...), wystąpiła przeciwko pracodawcy – Szpitalowi (...) w P. o zapłatę kwoty 5.549,57 zł stanowiącej niewypłaconą część wynagrodzenia – dodatków za pracę w nocy oraz niedziele i święta, wraz z ustawowymi odsetkami od kwot:

- 380,88 zł od dnia 11.06.2014 r. do dnia zapłaty,
- 482,45 zł od dnia 11.07.2014 r. do dnia zapłaty,
- 132,48 zł od dnia 11.08.2014 r. do dnia zapłaty,
- 584,02 zł od dnia 11.09.2014 r. do dnia zapłaty,
- 277,00 zł od dnia 11.10.2014 r. do dnia zapłaty,
- 402,96 zł od dnia 11.11.2014 r. do dnia zapłaty,
- 677,13 zł od dnia 11.12.2014 r. do dnia zapłaty,
- 314,38 zł od dnia 11.01.2015 r. do dnia zapłaty,
- 533,24 zł od dnia 11.02.2015 r. do dnia zapłaty,
- 457,06 zł od dnia 11.03.2015 r. do dnia zapłaty,
- 438,59 zł od dnia 11.04.2015 r. do dnia zapłaty,
- 386,93 zł od dnia 11.05.2015 r. do dnia zapłaty,
- 482,45 zł od dnia 11.06.2015 r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu powódka wskazała, że w okresie do 30 kwietnia 2014 r. pozwany wypłacał powódce dodatkowe wynagrodzenie za każdą godzinę pracy w porze nocnej w wysokości 65% stawki godzinowej wynagrodzenia zasadniczego oraz dodatkowe wynagrodzenie za każdą godzinę pracy w porze dziennej wykonywanej w niedziele i święta w wysokości 45% stawki godzinowej wynagrodzenia zasadniczego na podstawie art. 99 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej. Natomiast począwszy od 1 maja 2014 r. pozwany zaprzestał w ogóle wypłacania powódce dodatkowego wynagrodzenia za pracę w porze dziennej w niedziele i święta, natomiast dodatkowe wynagrodzenie za pracę w porze nocnej wypłaca w wysokości jedynie 20% stawki godzinowej wynikającej z wynagrodzenia zasadniczego. Jako podstawę prawną takiej zmiany pozwany wskazał powódce Zarządzenie nr (...) Dyrektora pozwanego Szpitala z dnia 30 kwietnia 2014 r. w sprawie wykazu grup zawodowych wykonujących zawód medyczny, w którym wskazano sześć grup zawodowych wykonujących, w ocenie pozwanego, zawód medyczny, i nie zaliczono do nich techników analityki medycznej, którym jest powódka. (v. pozew z załącznikami i pismo powódki k. 2-23 i 43-45).

W odpowiedzi na pozew pozwany – Szpital (...) w P., działając przez profesjonalnego pełnomocnika, wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powódki kosztów postępowania według norm przepisanych.

Zarówno w odpowiedzi na pozew, jak i w kolejnych pismach procesowych, pozwany wskazał, że w świetle ustawy o działalności leczniczej osobą wykonującą zawód medyczny jest osoba uprawniona na podstawie odrębnych przepisów

do udzielania świadczeń zdrowotnych oraz osoba legitymująca się nabyciem fachowych kwalifikacji do udzielania świadczeń zdrowotnych w określonym zakresie lub w określonej dziedzinie medycyny. Natomiast świadczenie zdrowotne to działania służące zachowaniu, ratowaniu, przywracaniu lub poprawie zdrowia oraz inne działania medyczne wynikające procesu leczenia lub przepisów odrębnych regulujących zasady ich wykonywania. Tym samym pozwany uznał, że był uprawniony do zaliczenia grupy zawodowej powódki - techników analityki medycznej, do osób legitymujących się nabyciem fachowych kwalifikacji do udzielania świadczeń zdrowotnych w określonym zakresie lub w określonej dziedzinie medycyny (drugiej grupy osób wykonujących zawód medyczny - zawody pomocnicze dla głównych zawodów medycznych), co z kolei, w ocenie pozwanego, skutkowało pozbawieniem dodatków do wynagrodzenia. Nadto pozwany wskazał, że w jego ocenie technik analityki medycznej nie wykonuje świadczeń medycznych sensu stricto, lecz wykonuje on czynności diagnostyki laboratoryjnej pod nadzorem diagnosty laboratoryjnego oraz nie ma bezpośredniego kontaktu z pacjentem. Pozwany podniósł także, że osoby mające zawód medyczny posiadają wyższe wykształcenie.

Jednocześnie pozwany wskazał, że „W zakresie wyliczenia dochodzonego roszczenia pozwany nie stawia zarzutów”. (opow.. na pozew k. 31-39)

W toku postępowania strony podtrzymały swoje stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powódka – M. G. jest zatrudniona u pozwanego - Szpital (...) w P., nieprzerwanie od 5 października 1987 roku. Początkowo współpraca stron oparta była na podstawie umowy o pracę zawartej na czas określony na pełen etat, na stanowisku technika analityki. Od dnia 5 stycznia 1988 roku strony kontynuują nieprzerwaną współpracę na podstawie pięciu kolejnych umów o pracę zawieranych na czas nieokreślony. Na podstawie ostatniej z umów, tj. od dnia 1 kwietnia 2004 roku powódka jest zatrudniona u pozwanego na pełen etat na stanowisku starszego technika analityki medycznej w Zakładzie (...).

Z dniem 1 stycznia 2010 roku wynagrodzenie powódki zostało podwyższone do kwoty 2.257,13 zł.

Do podstawowych obowiązków powódki jako technika analityki medycznej należy, w szczególności: pobieranie krwi (żyłnej i włosniczkowej) pacjentom ambulatoryjnym oraz krwi włosniczkowej pacjentom przebywającym w oddziałach szpitalnych; staranne prowadzenie zapisów w książkach pobrań krwi; obsługa komputerowego systemu zarządzania laboratorium z uprawnieniami do wykonywania operacji: rejestracji pacjentów i zleceń na badania laboratoryjne, przyjęcie materiału do badań, sporządzania, wydrukowania, usuwania, i przesyłania do aparatów pomiarowych list roboczych, wpisywania wyników, komentarzy i korekty manualnej wyników; praca na wyznaczonych pracowniach zgodnie z organizacją pracy; przygotowywanie materiału do badań (wirowanie, odciążanie surowic itp.); znajomość obsługi i samodzielne wykonywanie badań na stanowiskach roboczych automatycznych i manualnych zgodnie z obowiązującymi w (...) instrukcjami działania (...); w razie potrzeby, transport materiału do badań z innych placówek medycznych na terenie P. (zgodnie z instrukcją (...)).

Praca powódki od pracy od diagnosty laboratoryjnego różni się tylko tym, że jedynie diagnosta laboratoryjny ma uprawnienie do ostatecznej weryfikacji przeprowadzonych badań i autoryzowania końcowych wyników, tj. ich podpisania. Technicy analityki medycznej mają stały i bezpośredni kontakt z pacjentami - pobierają krew żylną i włosniczkową za pomocą systemu zamkniętego pobierania krwi, przeprowadzają badania na pobranych próbkach i przygotowują je do analizy oraz wydają ich wyniki, tj. jako osoby legitymujące się nabyciem fachowych kwalifikacji do udzielania świadczeń zdrowotnych w określonym zakresie i w określonej dziedzinie medycyny udzielają zatem świadczeń medycznych.

Powódka świadczy pracę w systemie zmianowym obejmującym 24h doby – dwie zmiany po 12 godzin.

dowody: akta osobowe powódki – część B; angaż (k. 93 akt osobowych powódki), szczegółowy zakres uprawnień, obowiązków i odpowiedzialności pracownika - technika analityki medycznej (k. 45), przesłuchanie powódki (k. 46-47)

Do dnia 30 kwietnia 2014 r. pozwany wypłacał powódce dodatkowe wynagrodzenie za każdą godzinę pracy w porze nocnej w wysokości 65% stawki godzinowej wynagrodzenia zasadniczego oraz dodatkowe wynagrodzenie za każdą godzinę pracy w porze dziennej wykonywanej w niedziele i święta w wysokości 45% stawki godzinowej wynagrodzenia zasadniczego na podstawie art. 99 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej.

W dniu 30 kwietnia 2014 roku Zarządzeniem nr (...) Dyrektor pozwanego Szpitala wskazał, że w Szpitalu (...) w P. wprowadza się następujący wykaz grup zawodowych wykonujących zawód medyczny:

- 1) lekarze i lekarze dentyści,
- 2) pielęgniarki,
- 3) położne,
- 4) farmaceuci,
- 5) diagnosty laboratoryjni,
- 6) ratownicy medyczni.

W związku z Zarządzeniem nr (...) Dyrektora od 1 maja 2014 r. pozwany zaprzestał w ogóle wypłacania powódce i innym zatrudnionym technikom analityki medycznej dodatkowego wynagrodzenia za pracę w porze dziennej w niedziele i święta, natomiast dodatkowe wynagrodzenie za pracę w porze nocnej wypłacał w wysokości 20% stawki godzinowej wynikającej z wynagrodzenia zasadniczego.

Okoliczności bezsporne, nadto dowody: Zarządzeniem nr (...) (k. 11), przesłuchanie powódki (k. 46-47)

W okresie od 1 maja 2014 roku do 31 maja 2015 roku powódka przepracowała łącznie 665 godzin w porze nocnej (od 23:00 do 7:00) oraz 228 godzin w niedziele i dni świąteczne (co obrazuje poniższa tabela).

miesiąc	godziny nocne	godziny pracy w niedziele i święta
Maj 2014r.	56	4
Czerwiec 2014r.	56	20
Lipiec 2014r.	24	-
Sierpień 2014r.	64	28
Wrzesień 2014r.	32	16
Październik 2014r.	57	16
Listopad 2014r.	64	32

Grudzień 2014r.	48	4
Styczeń 2015r.	64	20
Luty 2015r.	56	16
Marzec 2015r.	48	28
Kwiecień 2015r.	40	24
Maj 2015r.	56	20

Dowód: wykazy godzin nocnych, niedzielnych i świątecznych przepracowanych przez powódkę w okresie od 1 maja 2014 roku do 31 maja 2015 roku (k. 16-20), wyliczenia powódki (k. 8)

Po kontroli Państwowej Inspekcji Pracy Oddział w P.mającej miejsce u pozwanego w dniach 11, 12 i 16 marca 2015 roku, do pozwanego skierowano wystąpienie, w którym, wskazując na stanowisko Departamentu Dialogu Społecznego Ministerstwa Zdrowia (...)w sprawie definicji osoby wykonującej zawód medyczny, wniesiono o uwzględnienie w wykazie zawodów medycznych, zawodów technika analityki medycznej oraz technika elektroradiologii.

Okoliczności bezsporne, nadto dowody: wystąpienie (k. 14-151), stanowisko Departamentu Dialogu Społecznego Ministerstwa Zdrowia (...) w sprawie definicji osoby wykonującej zawód medyczny (k. 12-13), przesłuchanie powódki (k. 46-47)

Pozwany nie zastosował się do wytycznych zawartych w pokontrolnym wystąpieniu Państwowej Inspekcji Pracy i nie wypłacił powódce kwot dochodzonych w niniejszym postępowaniu.

Okoliczność bezsporna.

Powyższych ustaleń faktycznych Sąd dokonał na podstawie dokumentów prywatnych zgromadzonych w aktach sprawy, którym Sąd dał wiarę w całości. W szczególności Sąd dał wiarę dokumentom w postaci pism i dokumentów przedkładanych przez powódkę. Sąd nie znalazł podstaw ,by zakwestionować wiarygodność przedkładanych przez powódkę dokumentów z urzędu. Również wiarygodność dokumentów składanych przez pozwanego nie budziła wątpliwości Sądu. Sąd nie miał również podstaw do kwestionowania wiarygodności złożonych przez pozwanego dokumentów prywatnych w postaci dokumentacji pracowniczej. Ich oceny Sąd dokonał mając na względzie przepisy art. 244 § 1 k.p.c. i art. 245 k.p.c. oraz to, że ich wartość dowodowa nie została skutecznie zakwestionowana przez żadną ze stron w trybie art. 252 k.p.c. i art. 253 k.p.c.

Za prawdziwe w całości Sąd uznał również twierdzenia powódki, albowiem były one jasne, szczerze, spontaniczne i zgodne z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w aktach sprawy, którym Sąd w pełni dał wiarę. Powódka prawdziwie wskazała i szeroko omówiła różnicę zadań pomiędzy technikami analityki medycznej a diagnostami laboratoryjnymi, omówiła swój zakres obowiązków związany z udzielaniem świadczeń medycznych oraz system świadczenia pracy, jak również przedstawiła swoje argumenty za uznaniem zawodu technika analityki medycznej za zawód medyczny: „Posiadam uprawnienia do wykonywania czynności diagnostyki laboratoryjnej w pełnym zakresie oprócz weryfikowania i autoryzowania końcowych wyników łącznie z wydaniem wyników dla pacjenta. Jest nieprawdą, że jako technik analityki medycznej nie mam bezpośredniego kontaktu z pacjentem, bo już z pierwszego punktu mojego zakresu obowiązków wynika ten kontakt bezpośredni z pacjentem, gdzie pobieram

krwężną i włóściczkową (...) oprócz diagnostyki technicy mają uprawnienia do wykonywania czynności diagnostyki laboratoryjnej, a tymi czynnościami są wykonywane badania, które są świadczeniami zdrowotnymi. (...) Ja pracuję w trybie 24-godzinnym, w gotowości do wykonywania świadczeń zdrowotnych, którymi są wykonywanie badań laboratoryjnych i innych czynności, jak pobieranie krwi od pacjentów. Pracujemy zatem w trybie 24-godzinnym i wykonujemy zawód medyczny (...) ja wykonuję badania technicznie i merytorycznie. Do merytorycznych zaliczyłabym monitorowanie normy badania, sprawdzanie kontroli na aparaturze. Jak jest taka potrzeba, tzn. wynik nie jest w normie a osoba wcześniej u nas nie miała robionych badań to ja decyduję o tym, żeby to badanie powtórzyć i je powtarzam na podstawie tego wyniku. Poprzez wykonywanie badań laboratoryjnych przyczyniam się do wykonywania świadczeń zdrowotnych, bo na podstawie wykonanych badań i wydanych wyników lekarza diagnozuję pacjenta i decyduję o przyjęciu go na oddział lub nie. To co ja robię są to działania służące przywracaniu, ratowaniu, utrzymaniu życia lub poprawy stanu zdrowia. Oczywiście lekarze kierują się otrzymanymi wynikami z naszego zakładu diagnostyki zweryfikowanych i podpisanych imieniem i nazwiskiem przez diagnostę laboratoryjnego, który posiada uprawnienia do wydawania tych wyników. Odpowiedzialność za te wyniki ponoszę zarówno ja jak i diagnosta”

Okoliczności wskazane przez powódkę w toku przesłuchania nie budziły jakichkolwiek wątpliwości Sądu co do ich prawdziwości, czy wiarygodności.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo okazało się uzasadnione.

Przechodząc do omówienia roszczenia zgłoszonego przez powódkę w pierwszej kolejności należy wskazać, że zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy o działalności leczniczej (t.j.: Dz.U. z 2013r., poz. 217 z późn. zm.), przez osobę wykonującą zawód medyczny należy rozumieć osobę uprawnioną na podstawie odrębnych przepisów do udzielania świadczeń zdrowotnych oraz osobę legitymującą się nabyciem fachowych kwalifikacji do udzielania świadczeń zdrowotnych w określonym zakresie lub w określonej dziedzinie medycyny. Z kolei w myśl art. 2 ust. 1 pkt 10 ww. ustawy, świadczeniami zdrowotnymi są działania służące zachowaniu, ratowaniu, przywracaniu lub poprawie zdrowia oraz inne działania medyczne wynikające z procesu leczenia lub przepisów odrębnych regulujących zasady ich wykonywania.

Ustawodawca wyróżnił więc dwie grupy osób wykonujących zawód medyczny, tj.:

a) osobę uprawnioną na podstawie odrębnych przepisów do udzielania świadczeń zdrowotnych (tj. na podstawie: ustawy z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentysty (t.j.: Dz. U. 2011 r. Nr 277 poz. 1634); ustawy z dnia 15 lipca 2011 r. o zawodach pielęgniarstwa i położnej (t.j.: Dz. U. 2014 r. poz. 1435); ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o diagnostyce laboratoryjnej (t.j.: Dz. U. 2014 r. poz. 1384, w odniesieniu do diagnostów); ustawy z dnia 19 kwietnia 1991 r. o izbach aptekarskich (t.j.: Dz. U. 2014 r. poz. 1429); ustawy z dnia 20 lipca 1950 r. o zawodzie felczera (t.j.: Dz. U. 2012 r. poz. 1133) i ustawy z dnia 8 września 2006 r. o Państwowym Ratownictwie Medycznym (Dz.U.2013.757 z dnia 2013.07.01)

b) osoby legitymujące się nabyciem fachowych kwalifikacji do udzielania świadczeń zdrowotnych w określonym zakresie lub w określonej dziedzinie medycyny.

Zawód technika analityki medycznej należy, w ocenie Sądu, zaliczyć do drugiej z ww. grup, bowiem w stosunku do techników analityki medycznej przepisy uprawniające do udzielania świadczeń zdrowotnych zawarte zostały w ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. o diagnostyce laboratoryjnej (j.t. Dz.U. 2014 poz. 1384 z późn. zm.), której art. 6a ust. 1 stanowi, że osobą uprawnioną do wykonywania czynności diagnostyki laboratoryjnej w laboratorium jest również osoba, która posiada:

- 1) tytuł zawodowy technika analityki medycznej,
- 2) tytuł zawodowy licencjata uzyskany na kierunku analityka medyczna.

Osoby te wykonują samodzielnie następujące czynności diagnostyki laboratoryjnej:

- 1) badania laboratoryjne, mające na celu określenie właściwości fizycznych, chemicznych i biologicznych oraz składu płynów ustrojowych, wydzielin, wydaliny i tkanek pobranych dla celów profilaktycznych, diagnostycznych i leczniczych lub sanitarno-epidemiologicznych,
- 2) mikrobiologiczne badania laboratoryjne płynów ustrojowych, wydzielin, wydaliny i tkanek pobranych dla celów profilaktycznych, diagnostycznych i leczniczych lub sanitarno-epidemiologicznych,
- 3) działania zmierzające do ustalenia zgodności tkankowej.

Natomiast wykonywanie oceny jakości i wartości diagnostycznej badań, o których mowa w pkt 1-3, oraz laboratoryjnej interpretacji i autoryzacji wyniku badań, technicy analityki medycznej wykonują pod nadzorem diagnosty laboratoryjnego.

Mając zatem na uwadze, że technicy analityki medycznej są uprawnieni do wykonywania określonych czynności diagnostyki laboratoryjnej będących świadczeniami zdrowotnymi należy, zdaniem Sądu stwierdzić, że osoby wykonujące zawód technika analityki medycznej są osobami wykonującymi zawód medyczny, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy o działalności leczniczej.

W związku z powyższym, technicy analityki medycznej mają prawo do dodatkowego wynagrodzenia za pracę, o którym mowa w art. 99 pkt 1-2 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (j.t. Dz.U. z 2013r., poz. 217 z późn. zm.), a który stanowi, że pracownikom wykonującym zawód medyczny, zatrudnionym w systemie pracy zmianowej w podmiocie leczniczym wykonującym działalność leczniczą w rodzaju stacjonarne i całodobowe świadczenia zdrowotne przysługuje dodatek w wysokości:

- 1) co najmniej 65% stawki godzinowej wynagrodzenia zasadniczego, obliczanej zgodnie z art. 98 ust. 3 tej ustawy, za każdą godzinę pracy wykonywanej w porze nocnej,
- 2) co najmniej 45% stawki godzinowej wynagrodzenia zasadniczego, obliczanej zgodnie z art. 98 ust. 3, za każdą godzinę pracy wykonywanej w porze dziennej w niedziele i święta oraz dni wolne od pracy wynikające z przeciętnie pięciodniowego tygodnia pracy.

Jednocześnie należy podkreślić, że do podstawowych obowiązków pracodawcy wobec pracownika, zgodnie z art. 94 pkt 5 k.p., zaliczyć należy terminowe i prawidłowe wypłacanie wynagrodzenia za pracę. Za prawidłowe wypłacanie wynagrodzenia uznaje się wypłacanie pracownikom wynagrodzenia w całości. Z kolei zgodnie z treścią art. 78 § 1 k.p. wynagrodzenie za pracę powinno być tak ustalone, aby odpowiadało w szczególności rodzajowi wykonywanej pracy i kwalifikacjom wymaganym przy jej wykonywaniu, a także uwzględniało ilość i jakość świadczonej pracy. W każdym przypadku wynagrodzenie to nie może być jednak niższe od wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę, ustalanego na podstawie odrębnych przepisów (art. 81 § 1 k.p.). Wynagrodzenie przysługuje za pracę wykonaną. Za czas niewykonywania pracy pracownik zachowuje prawo do wynagrodzenia tylko wówczas, gdy przepisy prawa pracy tak stanowią (art. 80 k.p.). Pracownik nie może zrzec się prawa do wynagrodzenia ani przenieść tego prawa na inną osobę (art. 84 k.p.).

Z kolei zgodnie z treścią art. 85 § 1-3 k.p. wypłaty wynagrodzenia za pracę dokonuje się co najmniej raz w miesiącu, w stałym i ustalonym z góry terminie. Wynagrodzenie za pracę płatne raz w miesiącu wypłaca się z dołu, niezwłocznie po ustaleniu jego pełnej wysokości, nie później jednak niż w ciągu pierwszych 10 dni następnego miesiąca kalendarzowego. Jeżeli ustalony dzień wypłaty wynagrodzenia za pracę jest dniem wolnym od pracy, wynagrodzenie wypłaca się w dniu poprzedzającym.

Odnosząc powyższe rozważania i przepisy do ustalonego przez Sąd stanu faktycznego zaistniałego w niniejszej sprawie, należy wskazać, iż jak wynika to z dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, aktach osobowych

powódki oraz przeprowadzonych w toku postępowania dowodów – zwłaszcza przesłuchania powódki, nie ulega najmniejszej wątpliwości, że do 30 kwietnia 2014 r. pozwany wypłacał powódce dodatkowe wynagrodzenie za każdą godzinę pracy w porze nocnej w wysokości 65% stawki godzinowej wynagrodzenia zasadniczego oraz dodatkowe wynagrodzenie za każdą godzinę pracy w porze dziennej wykonywanej w niedziele i święta w wysokości 45% stawki godzinowej wynagrodzenia zasadniczego. Począwszy od 1 maja 2014 r. pozwany w ogóle zaprzestał wypłacania powódce dodatkowego wynagrodzenia za pracę w porze dziennej w niedziele i święta, natomiast dodatkowe wynagrodzenie za pracę w porze nocnej wypłacał w wysokości 20% stawki godzinowej wynikającej z wynagrodzenia zasadniczego. Podstawą zaistniałej zmiany było Zarządzenie nr (...) Dyrektora pozwanego Szpitala z dnia 30 kwietnia 2014 r. w sprawie wykazu grup zawodowych wykonujących zawód medyczny, w którym wskazano sześć grup zawodowych wykonujących, w ocenie pozwanego, zawód medyczny, lecz nie wymieniono wśród nich techników analizy medycznej, którym jest powódka.

W tym miejscu Sąd wskazuje, iż prowadził postępowanie w granicach inicjatywy dowodowej stron, mając na względzie dyspozycję art. 232 k.p.c. w zw. z art. 300 k.p. Sąd nie widział celowości, ani potrzeby prowadzenia postępowania dowodowego z urzędu oczekując, iż strony same będą w procesie należycie dbać o udowodnienie swoich racji i faktów, z których wywodziły skutki prawne (art. 6 k.c.). Od 1 lipca 1996 roku (po zmianie przepisów kodeksu postępowania cywilnego) nastąpiło zniesienie zasady odpowiedzialności sądu za wynik postępowania dowodowego (co stwierdził Sąd Najwyższy w orzeczeniu z dnia 7 października 1998 roku w sprawie sygn. akt II UKN 244/98, OSNAPiUS 1999/20/662). W obecnym stanie prawnym nie jest rzeczą sądu zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy. Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 grudnia 1996 roku w sprawie sygn. akt I CKU 45/96, OSNC 1997/6–7/76).

Reasumując, z uwagi na ustalony stan faktyczny oraz fakt, iż pozwany nieskutecznie zakwestionował zasadność dochodzonego przez powódkę roszczenia o zapłatę wynagrodzenia Sąd uznał, że powódka za pracę u pozwanego w okresie od 1 maja 2014 roku do 31 maja 2015 roku winna otrzymać wynagrodzenie powiększone o dodatki do wynagrodzenia zasadniczego za pracę w porze nocnej oraz w porze dziennej w niedziele i święta oraz dni wolne od pracy wynikające z przeciętnie pięciodniowego tygodnia pracy w wysokości po 45%, bowiem jak wykazała powódka, pozwany wypłacał jej w spornym okresie 20% dodatku za pracę w porze nocnej oraz biorąc pod uwagę, że pozwany nie kwestionował wyliczeń dotyczących wysokości dochodzonego roszczenia (k. 33) Sąd, w punkcie I wyroku, orzekł zgodnie z żądaniem pozwu i zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 5.549,57 zł.

W pełni zasadne okazały się również żądania powódki zasądzenia na jej rzecz odsetek ustawowych. W rozpoznawanej sprawie poza sporem było bowiem, że zgodnie z warunkami zatrudnienia przekazanymi powódce, wynagrodzenie miało być wypłacane jeden raz w miesiącu do 10 dnia każdego miesiąca i zasada ta nie uległa zmianie. Rozstrzygnięcie sprawy w danym zakresie sprowadzało się więc właściwie do dokonania wykładni art. 359 k.c. i art. 481 § 1 kc, w zw. z art. 300 k.p., zgodnie z którymi jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Wobec powyższego, z uwagi na fakt, iż pozwany znajdował się w zwłoce ze spełnieniem świadczenia polegającego na wypłacie wynagrodzenia za pracę powódce za miesiące od maja 2014 roku do maja 2015 roku, albowiem wynagrodzenie było płatne do każdego 10 dnia miesiąca następnego po miesiącu, za który należne było wynagrodzenie za pracę, Sąd w punkcie 1 wyroku zasądził od pozwanego na rzecz powódki ustawowe odsetki od kwoty:

- 380,88 zł od dnia 11.06.2014 r. do dnia zapłaty,

- 482,45 zł od dnia 11.07.2014 r. do dnia zapłaty,

- 132,48 zł od dnia 11.08.2014 r. do dnia zapłaty,
- 584,02 zł od dnia 11.09.2014 r. do dnia zapłaty,
- 277,00 zł od dnia 11.10.2014 r. do dnia zapłaty,
- 402,96 zł od dnia 11.11.2014 r. do dnia zapłaty,
- 677,13 zł od dnia 11.12.2014 r. do dnia zapłaty,
- 314,38 zł od dnia 11.01.2015 r. do dnia zapłaty,
- 533,24 zł od dnia 11.02.2015 r. do dnia zapłaty,
- 457,06 zł od dnia 11.03.2015 r. do dnia zapłaty,
- 438,59 zł od dnia 11.04.2015 r. do dnia zapłaty,
- 386,93 zł od dnia 11.05.2015 r. do dnia zapłaty,
- 482,45 zł od dnia 11.06.2015 r. do dnia zapłaty. (punkt 1 wyroku)

Zgodnie z art. 477² § 1 k.p.c., Sąd w punkcie drugim wyroku z urzędu nadał wyrokowi w punkcie 1 rygor natychmiastowej wykonalności w części nieprzekraczającej pełnego jednomiesięcznego wynagrodzenia pracownika - powódki, tj. do kwoty 2.257,13 zł.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w punkcie trzecim wyroku na podstawie art. 98 k.p.c. i art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 113 ust. 1 w zw. z art. 96 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, zasądzając od pozwanego, jako strony przegrywającej proces, na rzecz Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w Pile) kwotę 278 zł, tytułem opłaty sądowej od pozwu ($5.549,57 \text{ zł} * 5\% = 278 \text{ zł}$), od uiszczenia której powódka była zwolniona z mocy ustawy.

(-) SSR Aldona Ewertowska-Kraska